

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O. P.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M. M., advokátom v B., proti žalovanému **M. J.**, bývajúcemu v B., **o náhradu škody a iné**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10 C 82/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. novembra 2009, sp. zn. 15 Co 355/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 29. septembra 2009 č.k. 10 C 82/2009-37 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že nepriznanie zľavy vo výške 20 % vo vyúčtovaní za rok 2006 na ústrednom kúrení bolo neoprávnené a podpísanie zmluvy o výstavbe K. z X. a Dodatku č. X. k zmluve o dodávke a odbere tepla č. X. z X. nezákonné a tiež, aby uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi škodu v sume 506,43 Eur predstavujúcu časť nedoplatku vyúčtovaného žalobcovi v rokoch 2006-2008 za užívanie bytu a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Po vykonanom dokazovaní prvostupňový súd uzavrel, že subjektom, ktorý vykonal vyúčtovanie a uzavrel zmluvu a dodatok dotknuté žalobou, je Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov „P.“, resp. spoločnosť B., s.r.o. Žalovaný figuruje na uvedených listinách len z dôvodu, že je predsedom a teda osobou konajúcou v mene spoločenstva (§ 7c ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z.z.) a preto nie je v tomto konaní pasívne legitimovaný. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a neuplatnením si trov konania úspešným

žalovaným.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 25. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 355/2009 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a uviedol, že z ustanovenia § 7c ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z.z. v znení platnom ku dňu rozhodovania jednoznačne vyplýva, že orgánmi spoločenstva sú predseda, rada, zhromaždenie, iný orgán ak to ustanoví zmluva o spoločenstve, teda odporca koná a vystupuje za spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov a nekoná vo svojom mene. Nemôže sa preto žalobca od neho úspešne domáhať svojich uplatnených nárokov.

Žalobca podal proti tomuto rozsudku dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Ohľadne odňatia možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. uviedol, že súd nevykonal dôkazy, hoci ich podľa § 120 ods. 1 O.s.p. navrhol v konaní vykonať a bolo by nimi preukázané, že žalovaný ako predseda spoločenstva porušil svoje povinnosti a prekročil svoje oprávnenia v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. a zároveň by tým preukázal, že žalovaný je pasívne legitimovaný v tomto konaní. Vzhľadom na nevykonanie navrhovaných dôkazov dospel súd k nesprávne právnemu záveru, že žalovaný nezodpovedá za škodu, ktorej náhrady sa žalobca domáha. Uviedol, že odvolací súd bez jeho vedomia zmenil pojednávanie vo veci „za účasti odporcu a navrhovateľa pred súdom a za účasti svedkov a spravil pojednávanie bez účastníkov konania“. V ďalšom podrobne zopakoval skutočnosti uvádzané v celom konaní.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to

zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania, a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku vo veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale

nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Pokiaľ žalobca v dovolaní tvrdil, že odvolací súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy významné pre zistenie skutkového stavu veci, treba uviesť, že podľa ustálenej súdnej praxe nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 37/1993). Účastníkovi konania totiž zákon ukladá povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov (§ 120 ods. 1 veta prvá a § 125 veta prvá O.s.p.). O tom, ktoré z navrhovaných dôkazov (prípadne takých, ktoré nie sú navrhované) budú vykonané, rozhoduje však súd. Z uvedeného je zrejmé, že Občiansky súdny poriadok účastníkovi konania priznáva právo vykonanie určitého dôkazu navrhnuť. Toto procesné oprávnenie žalobca v danej veci aj využil (nebolo mu odňaté). Uvedená námietka žalobcu preto nezakladá prípadnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobca namietal, že odvolací súd bez jeho vedomia zmenil pôvodne nariadené pojednávanie a vo veci rozhodol bez účasti účastníkov. Táto námietka okrem toho, že nie je spôsobilým dovolacím dôvodom, nie je ani dôvodná.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p., na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, v ostatných prípadoch možno o dovolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Z obsahu spisu vyplýva, že spis bol predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie 11. novembra 2009. Dňa 18. novembra 2009 bol daný predsedom senátu pokyn spisovej kancelárii, aby bol na úradnej tabuli vyvesený oznam o vyhlásení rozhodnutia s termínom 25. novembra 2009. Oznamenie bolo zverejnené na tabuli súdu 18. novembra 2009, t.j. 7 dní pred vyhlásením rozsudku. K zmene termínu, či spôsobu pojednávania teda zjavne nedošlo.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súdy nižších stupňov pri prejednávaní a rozhodovaní vecí postupovali v súlade s právnymi predpismi a žalobcovi neznemožnili uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Námietky žalobcu v dovolaní tak nie sú dôvodné a spôsobilé vyvodiť záver o existencii vady konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobca v dovolaní taktiež namietal inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ako aj nesprávne právne posúdenie v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ku ktorým vadám však dovolací súd môže prihliadnuť len za podmienky prípustnosti dovolania; nejde ale o postup, ktorým by bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Len v dôsledku prípustnosti dovolania sa pre dovolací súd otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Keďže dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania žalobcu podľa § 237 O.s.p. a dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., jeho opravný prostriedok odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.), bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

JUDr. Eva Sakálová, v.r.

predsedníčka senátu